

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 870
din 11.09.2008

Dosar nr.: 603/2007

Petiția nr.: 11789 din data 10.10.2007

Petent: D. D și D R

Obiect: stări conflictuale între colocatari

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1.D D și D R , cu domiciliul în

II. Obiectul sesizării

2.1 Sesizare referitoare la un litigiu care are ca obiect un spațiu de locuit,

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Sesizarea se referă la faptul că petentii se consideră nedreptățiți de către vecinii de casă, cu care are spațiu comun, spațiu revendicat de alte persoane cu care petentul a trebuit să se judece pentru a-și apăra dreptul la proprietate.

3.2 În fapt, petentul este nemulțumit de faptul că deși încheiase, prin notar, cu unul din proprietarii casei unde locuiește, un acord prin care se obligau să folosească „în bună pace” spațiile comune (o bucătărie și un hol), acest act nu a fost respectat de către vecinul său.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr.12445 din 16.10.2007 au fost citați petenții. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 30.10.2007. Administrația Fondului Imobiliar și-a exprimat punctul de vedere cu nr.18681 din data de 11.12.2002.

4.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1 Sesizarea se referă la faptul că petentul se consideră nedreptățit de către vecinii de casă, cu care are spațiu comun, spațiu revendicat de alte persoane cu care petentul a trebuit să se judece pentru a-și apăra dreptul la proprietate.

5.2 În fapt, petentul este nemulțumit de faptul că deși încheiase, prin notar, cu unul din proprietarii casei unde locuiește, un acord prin care se obligau să folosească „în bună pace” spațiile comune (o bucătărie și un hol), acest act nu a fost respectat de către vecinul său.

Susținerile Administrației Fondului Imobiliar

AFI susține că petentul deține în coproprietate cu Statul un spațiu, iar dependențele sunt comune cu celalalt chiriaș al AFI. În urma unor reclamații s-a constatat că aceștia foloseau intrări separate. După un proces în instanță, în urma verificărilor pe teren, s-a constatat că petentul a eliberat bucătăria deținută în exclusivitate de celalalt chiriaș, iar acesta din urmă trebuia să desființeze grilajul de la intrarea principală și să permită accesul petentilor prin aceasta, ceea ce nu s-a întâmplat. AFI nu are competența de a rezolva stările conflictuale dintre cei doi colocatari.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1.1 **În fapt**, sesizare referitoare la un litigiu care are ca obiect un spațiu de locuit.

6.2.1 **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.2.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.2.4. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.2.5 Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele Art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale Art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2.6 Colegiul Director analizând petitia așa cum este formulată constată că se invocă de către petent un litigiu care vizează o suprafață de locuit, acesta fiind și motivul divergenței dintre petenti și o altă persoană care domiciliază în același imobil.

6.2.7 Colegiul reține că discriminarea, sub toate formele reglementate în Art. 2 alin.1-7 din O.G. nr. 137/2000, i.e. discriminare directă, discriminare indirectă, dispoziția de a discrimina, hărțuire, victimizare sau discriminare multiplă, presupune, sine qua non, ca element constitutiv restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau

exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. Sub aspectul domeniului de aplicare al obiectului petiției și corelativ al drepturilor invocate de petent susceptibil a fi restrânse ori înlăturare sub aspectul recunoașterii, folosinței sau exercitării lor, Colegiul constată că ne situăm în fața unei litigiu care vizează o suprafață de locuit. Din acest punct de vedere, Colegiul Director este de opinie că situația invocată de petent excede domeniului de reglementare al O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2.8. În speță, Colegiul Director nu poate primi criticile petentului devreme ce vocația la beneficiul ori dreptul invocat de petent (utilizarea spațiului respectiv) nu se naște prin efectul legii, constituind un drept recunoscut de lege și nici un poate fi asimilat cu drepturile omului și a libertăților fundamentale garantate de convențiile și pactele internaționale ori de Constituția României. Or, în speță nu se poate reține restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege în defavoarea petentului comparativ cu persoane aflate în situații analoge sau comparabile.

6.2.9 Având în vedere toate aceste considerente Colegiul Director nu este competent să soluționeze plângerea formulată de către petenti.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu intră în competența de soluționare a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte;

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Potrivit art. 20 alin 9, hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii. Potrivit art. 20 alin. 10, hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ISTVAN HALLER – Membru

IONITĂ GHEORGHE - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

